

En eventuel nedlæggelse af produktionen af blodprodukter på Statens Serum Institut vil have både beskæftigelsesmæssige og økonomiske konsekvenser.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har indhentet Seruminstytutets skøn for omkostningerne ved en nedlæggelse af plasmafraktioneringen. Institutet har i den forbindelse oplyst, at man vil få engangsomkostninger til restafskrivning af aktiver, reetablering af lokaler, omstillingsomkostninger samt løn- og fratrædelsesomkostninger.

Statens Serum Institut har opgjort omkostningen ved restafskrivning af lånefinansieret produktionsudstyr (ikke bygninger) til 16,9 mio. kr. Der er tale om en såkaldt cash flow opstilling, der vedrører afholdte investeringer, der endnu ikke er tilbagebetalt. Seruminstytutet har samtidigt oplyst, at lånene til produktionsudstyret er indgået som en del af den samlede låneoptagelse på Institutet og derfor vanskeligt konkret lader sig identificere.

Hvis der er tale om lån, der endnu ikke er afbetalt, vil disse naturligvis skulle tilbagebetales. Idet omfangsdriften af Seruminstytutets plasmafraktionering kan finansiere afdragene på lånene, er der efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering tale om en nedlæggelsesomkostning. I realiteten vil driften af plasmafraktioneringen imidlertid næppe fuldstændigt kunne finansiere afdragene, idet der forventes fortsatte underskud på plasmafraktioneringen, jf. ovenfor.

Seruminstytutet har opgjort omkostningerne ved at bringe de berørte lokaler tilbage i »genudlejningsklar« stand til 11,3 mio. kr.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder ikke, at disse omkostninger skal henregnes som nedlæggelsesomkostninger, men i stedet henføres til genudlejningssituationen, hvor udgifterne pålægges den aktivitet, der vil nyttiggøre lokalerne.

Seruminstytutet har anslået de samlede fratrædelsesomkostninger til 24,8 mio. kr. Det er i beregningen (indirekte) forudsat, at alle 101 medarbejdere, som er tilknyttet produktion og distribution af blodprodukter, afskediges på én gang, og at der ikke er nogen, som får andet job i fratrædelsesperioden.

Det er efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering hverken realistisk eller ledelsesmæssigt forsvarligt at opsig alle de berørte personer på én gang, ligesom det ikke vil være hensigtsmæssigt for forsyningen med blodprodukter til de offentlige sygehuse at lukke produktionen på Seruminstytutet ned med meget kort varsel. Der bliver derfor tale om en forholdsvis lang overgangsfase, hvor Seruminstytutet vil

skulle forsyne sygehusene med blodprodukter. På den ene side betyder dette, at der vil være god tid til at finde anden beskæftigelse til mange af de ansatte fra plasmafraktioneringen, idet Seruminstytutet har en generel personaleomsætnings hastighed på ca. 15 % om året. På den anden side kan der opstå problemer i overgangsperioden, hvis nøglemedarbejdere forlader Seruminstytutet med udsigten til, at produktionen lukkes ned.

Grundlæggende må man imidlertid sige, at Institutet i overgangsperioden løbende vil kunne tilpasse personalet til nedlæggelsen. Udgiften til fratrædelse vil således være meget afhængig af, hvorledes overgangsperioden konkret tilrettelægges.

Plasmaaktiviteternes træk på hjælpefunktioner og administrative funktioner på Seruminstytutet afregnes til kostpris. Bortfalder plasmafraktioneringens medfinansiering af disse omkostninger, vil disse kun delvist og over tid kunne kompenseres ved besparelser. Der vil således være et tab af stordriftsfordele, som vil betyde, at fællesfunktionernes andre interne kunder vil skulle betale mere. De samlede omstillingsomkostninger opgør Seruminstytutet til 6,9 mio. kr. i første år samt henholdsvis 5,2 mio. kr., 3,5 mio. kr. og 1,7 mio. kr. de efterfølgende år, dvs. i alt 17,3 mio. kr.

Produktionen af blodprodukter bidrager i dag til finansieringen af en række fællesfunktioner på Seruminstytutet. Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets forventning, at Seruminstytutet gennem tilpasninger og eventuel inddragelse af nye forretningsområder vil kunne foretage de nødvendige tilpasninger ved bortfald af plasmafraktioneringen inden for 2 år, svarende til samlede udgifter på 12,1 mio. kr.

Det skal for en god ordens skyld understreges, at der ikke med lovforslaget er krav om, at Seruminstytutets produktion af blodprodukter skal nedlægges. Institutet vil have adgang til at byde på plasmafraktioneringen på linie med alle andre kvalificerede virksomheder. Institutet vil herunder have mulighed for at afsøge muligheden for at samarbejde med en privat virksomhed. Om det er økonomisk realistisk for Institutet at deltage i et udbud – herunder i samarbejde med en anden aktør – må Institutets ledelse afklare forholdsvis hurtigt efter forslaget vedtagelse.

Med lovforslaget fritages Lægemiddelstyrelsen for at fastsætte pris og øvrige leveringsbetingelser for Seruminstytutets blodprodukter, ligesom styrelsen fritages for at godkende eksport af Seruminstytutets blodprodukter. Lægemiddelstyrelsen fik pålagt varetagelsen af de pågældende opgaver uden ressourcetilførsel.